

РОЗДІЛ № 4. ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА В УКРАЇНІ. СЛАБКІ ТА СИЛЬНІ СТОРОНИ. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД.

УДК 378.1

Гаврилова Ірина Миколаївна

Національний технічний університет "Харківський політехнічний
інститут"
м. Харків

НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ. ДОСВІД НІМЕЧЧИНИ

З початком пандемії були введені обмеження в усі сфери суспільного життя, ці заходи застосовувалися і у вищих навчальних закладах Німеччини. Першою реакцією на таку ситуацію була спроба відтермінування початку лекцій, закриття бібліотек, скасування іспитів та програм по академічному обміну. У засобах масової інформації широко обговорювалося поняття *Nichtsemester* (*не семестр*) [1]. Проте після певних міркувань навчальний процес було продовжено, але він викликав питання щодо якості надання дистанційного освіти і наслідків для студентів у навчальній ситуації, що виникла.

Перші дослідження, проведені в Німеччині через півроку після початку пандемії, демонструють, що університетам за дуже короткий час вдалося перевести викладання на онлайн-платформи.

Незважаючи на обмеженість у контакті з однокурсниками та викладачами, студенти вважали впровадження онлайн-викладання в основному успішним, а підтримку, яку надавали викладачі, — задовільною. Також технічне можливості обладнання студентів здебільшого відповідало новим цифровим вимогам. Крім того, зазначаються деякі переваги такого формату навчання, наприклад збільшення часу, гнучкість у розподілі роботи або можливість опанування нових цифрових технологій. Незважаючи на загальну позитивну картину, з'явилися й перші негативні наслідки, такі як значне робоче навантаження, високий психологічний стрес або важка фінансова ситуація та інше. Також очевидно, що цифровий формат викладання виявився складнішим для певних груп студентів. Це стосується, наприклад, студентів, що мають дитину та студентів з обмеженими можливостями [3].

З точки зору теорії вибору професії, академічний успіх залежить від відповідності між індивідуальними інтересами студентів і вимогами до обраного предмета [2]. Низька відповідність негативно впливає на академічну успішність. Дистанційний контекст навчання цілком можливо поглиблює невідповідність між вимогами цифрового навчання та навичками студентів працювати в такому форматі.

В результаті дослідження з'ясовано, що цифрові компетенції студентів є найвищими в інженерних та природничих науках, далі представлені медицина та право, економіка та соціальні науки. Найнижчий рівень цифрових навичок виявлено у студентів, що вивчають спорт, мистецтво та культурологію та лінгвістику. Тому можна припустити, що студентам останніх згаданих предметів, зокрема, слід очікувати подовження терміну навчання, враховуючи низьку відповідність між їхніми компетенціями і запровадженою цифровізацією викладання. Тож з одного боку є предмети, в яких цифрові навички були невід'ємною частиною навчання ще до введення дистанційного навчання, а з іншого боку професійна підготовка з окремих предметів сильно орієнтована на безпосередню присутність на занятті, а навчання цифровим навичкам не є частиною основної навчальної програми. Якщо потреба в дистанційному навчанні триватиме, особливо важливо розробити відповідні стратегії в предметних групах спорту, мистецтва та гуманітарних наук, які безпосередньо пов'язані з особливими предметними потребами. Наприклад, слід зробити можливим часткове присутнє навчання, особливо у спорті, чи то під час заходів на вулиці чи в приміщенні, щоб мати можливість досягти конкретних цілей навчання. З іншого боку, у мистецтві можна використовувати спеціальні програми, які включають розширений діапазон художніх налаштувань і опцій. Альтернативні концепції викладання-навчання повинні мати на меті центральне знання і навички з усіх предметів можна продовжувати викладати.

Загалом результати свідчать про те, що університети та викладачі значною мірою досягли успіху після початку дистанційного навчання і змогли успішно завершити перший дистанційний семестр.

Література

1. Braslavsky, P.-I. V., Geier, A. & Mayer, R. (2020). Das Sommersemester 2020 muss ein »Nichtsemester« werden. Ein offener Brief aus Forschung und Lehre. <https://www.nicht-semester.de/cbxpetition>
2. Nagy, G. Berufliche Interessen, kognitive und fachgebundene Kompetenzen: Ihre Bedeutung für die Studienfachwahl und die Bewährung im Studium. Dissertation Freie Universität Berlin. 2007. 141 S.
3. Zimmer, L. M., Lörz, M. & Marczuk, A. Studieren unter Corona-Bedingungen: Vulnerabler Studierendengruppen im Fokus. DZHW Brief 02/2021. https://www.dzhw.eu/pdf/pub_brief/dzhw_brief_02_2021.pdf [20-06-2021].

УДК 378

Рибчинський Євгеній Олександрович
Національна академія Національної гвардії України
Харків

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ВИКЛАДАЧАМИ З УКРАЇНИ В АЗІЙСЬКОМУ РЕГІОНІ

У зв'язку з великим інтересом і повагою населення Азії до західної культури і звичаям, багато іноземців обирають саме держави «східного Орієнту» де вважається дуже престижним викладання англійської мови вчителями з Європи. Саме тому українські вчителі та викладачі або просто люди які володіють англійською мовою на належному рівні, мають вищу освіту, необов'язково педагогічну, відповідні сертифікати які надають можливість та право викладати як не носій англійської мови (TESOL, TEFL, TESL тощо.) мандрують світом та нарешті зупиняються в країнах Азії.

Китай, Таїланд, В'єтнам, Камбоджа, Корея, Японія та Філіппіни стають найбільш популярними осередками серед наших співвітчизників для отримання мовної та викладацької практики, обміном досвіду та культури. Зумовлено це гарним кліматом, гідною зарплатою, зручним графіком та досвідом життя в країнах де світ здається зовсім іншим. Викладання англійської мови в країнах азійського регіону має свої